

Nr 66.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående pension å allmänna indragningsstaten åt verkmästaren B. J. Ljungberg; given Stockholms slott den 10 februari 1922.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

P. Albin Hansson.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 10 februari 1922.

Närvarande:

Statsministern och ministern för utrikes ärendena BRANTING, statsråden LINDQVIST, THORSSON, OLSSON, SANDLER, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, ÅKERMAN, LINDERS, ÖRNE.

Departementschefen, statsrådet Hansson anför:

Hos Kungl. Maj:t har i arméns kasernbyggnadsnämnds tjänst anställd verkmästaren B. J. Ljungberg, under återopande att han på grund

av sjukdom har för avsikt att inom den närmaste tiden avgå från sin ifrågavarande anställning, anhållit att få komma i åtnjutande av pension.

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Ljungberg, som är född den 14 mars 1860, under tiden mars 1896—januari 1900 varit anställd såsom underkontrollant vid Uppsala asylbyggnader och att han från och med den 10 juli 1911 är anställd i arméns kasernbyggnadsnämnds tjänst, därvid han tjänstgjort dels såsom kontrollant och dels såsom verkmästare vid kasernbyggen, samt att han sålunda vid utgången av år 1921 utfört arbete direkt i statens tjänst under tillhoppa omkring 14 år 4 månader; att han under sammanlagt 12 år 10 månader tjänstgjort hos vid statsarbeten antagna entreprenörer; att han till följd av nervsvaghet på grund av överansträngning i arbetet icke för närvarande är eller någonsin kan bli fullt arbetsduglig; samt att avlöningen under hans nuvarande anställning, frånräknat dyrtidstillägg, utgjort intill den 1 oktober 1921 450 kronor för månad och därefter, på grund av minskad arbetsförmåga, 350 kronor för månad.

Med överlämnande av handlingarna i ärendet har *arméns kasernbyggnadsnämnd* i skrivelse till Kungl. Maj:t den 30 november 1921 framhållit, att Ljungberg icke kunde under nuvarande förhållanden, oaktat under vanliga omständigheter hans ålder borde medgivit ännu åtskilliga år av fullgott arbete, prestera det arbete, som fordrades på den befattning, han innehade. Nämnden kunde sålunda icke för längre tid framåt behålla honom vid hans nuvarande eller bereda honom en likartad anställning, varför, om hans framställning om pension icke vunne Kungl. Maj:ts och riksdagens gillande, han och hans familj lämnades utan existensmedel, då han icke syntes kunna vinna någon anställning i enskild verksamhet. Nämnden ansåge det vara förenat med billighetens krav, att Ljungberg, då han nu, på grund av sjukdom, måste lämna sin tjänst, av staten tillerkändes skälig pension. Till stöd för denna hemställan ville nämnden anföra, att Ljungberg före sitt inträde i nämndens tjänst fullgjort väl vitsordad tjänstgöring i annan statens verksamhet samt att han under sin tjänstetid hos nämnden nedlagt ett synnerligen förtjänstfullt och plikttroget arbete. Nämnden, som ville föreslå, att pensionsbeloppet bestämdes till 2,700 kronor för år, hemställde, att Kungl. Maj:t måtte göra framställning till riksdagen om beredande av pension åt Ljungberg med nämnda belopp, att utgå från och med månaden näst efter den, då han lämnade sin anställning i nämndens tjänst.

Statskontoret, som den 9 januari 1922 avgivit utlåtande i ärendet, har anfört, att av handlingarna i ärendet framginge, att Ljungberg vid

1921 års utgång utfört arbete direkt i statens tjänst under tillhoppa 14 år 4 månader. Vidare hade han tjänstgjort hos vid statsarbeten antagna entreprenörer under sammanlagt 12 år 10 månader. Det syntes statskontoret skäligt, att Ljungberg, då han numera på grund av sjukdom till följd av överansträngning i arbetet icke vore fullt arbetsduglig, vid avsked från sin anställning hos arméns kasernbyggnadsnämnd bereddes någon pension av statsmedel, oaktat han icke uppnått högre ålder än i det närmaste 62 år.

I fråga om pensionsbeloppets storlek syntes det statskontoret, att den beräkningsgrund, som i allmänhet följts vid beviljande av dylik pension, nämligen densammas bestämmande till två tredjedelar av de årsinkomster, dyrtidstillägg frånräknade, vederbörande under senare delen av sin anställningstid av staten uppburit, även i här förevarande fall kunde vinna tillämpning. Ljungberg hade visserligen efter den 1 oktober 1921, förutom dyrtidstillägg, åtnjutit ersättning efter endast 350 kronor för månad, men då han dessförinnan uppburit 450 kronor för månad, dyrtidstillägg frånräknat, syntes man vid pensionens beräkning böra utgå från sist angivna belopp eller sålunda en årsinkomst av 5,400 kronor. Två tredjedelar härav utgjorde 3,600 kronor. Emellertid vore att märka, att för befattningshavare i statens tjänst rätt till hel pension i allmänhet inträdde först vid 35 tjänstår. Vid sådant förhållande och då Ljungberg för pension endast syntes kunna tillgodoräkna sig den tid han varit anställd i statens tjänst eller sålunda något över 14 år, syntes hans pension böra utgå med högst $\frac{14}{35}$ av 3,600 kronor eller med 1,440 kronor. Med hänsyn till att Ljungberg ej erlagt pensionsavgifter, syntes pensionen dock ej böra bestämmas till högre belopp än 1,300 kronor.

I överensstämmelse med vad statskontoret sålunda anfört finge statskontoret tillstyrka, att Kungl. Maj:t av riksdagen utverkade, att Ljungberg från allmänna indragningsstaten tillerkändes en årlig pension av 1,300 kronor att utgå från och med månaden näst efter den, då han erhöle avsked från sin anställning hos arméns kasernbyggnadsnämnd.

Under åberopande av vad sålunda förekommit och då jag i fråga om pensionsbeloppets storlek biträder statskontorets ståndpunkt, får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att verkmästaren B. J. Ljungberg må från och med månaden näst efter den, varunder han erhåller avsked från sin anställning hos arméns kasernbyggnadsnämnd, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 1,300 kronor.

Departements-
chefen.

Kungl. Maj:ts Proposition Nr 66.

Till denna departementschefens av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Tor Ericsson-Årje.